

توجیه شیلات برای پافشاری بر تولید تیلاپیلا/ تیلاپیای چینی؛ از تاکید بر تولید تا واردات چند هزار تنی

فشار برای تولید تیلاپیا در ایران تنها به خاطر توجیه واردات است. در غیر این صورت گونه های بومی ایران هم از لحاظ کیفیت و هم از لحاظ سلامت بهتر و بالاتر از این نوع ماهی است و تجربه و دانش کافی را هم برای پرورش آن در کشور داریم. ایجاد تنوع در سبد غذایی خانوار خوب است اما کیفیت این ماهی قابل مقایسه با اوزون برون، شوریده، قزل آلا، شیر ماهی و کپور نیست.

به گزارش خبرنگار اقتصادی ایلنا، صنعت آبزی پروری و صیادی در ایران سابقه بسیار طولانی دارد. موقعیت جغرافیایی ایران و وجود دریای خزر در شمال، خلیج فارس و دریای عمان در جنوب و دسترسی به آب های آزاد اقیانوسی باعث شده تا این کشور با مشکل تامین ماهی و آبزی مواجه نباشد.

ذائقه ایرانی از دیرباز با آبزیان بومی ایران آشنا و همسو بوده و تا زمانی که پرورش ماهیان بومی مانند قزل آلا، رنگین کمانی، شیر ماهی، ماهی سفید، کپور ماهیان و صید ماهیان آزاد در کشور رونق

دارد، ماهیان وارداتی همچون تیلایای چینی نمی توانند جایگاه ثابتی را در سبد غذایی به خود اختصاص دهند.

تیلایا که هنوز نتوانسته جایگاهی در زنجیره غذایی ایرانیان پیدا کند، هنوز هم به شکل فیله از مراجع قانونی به کشور وارد می شود آنهم در حالی که از نحوه پرورش این ماهی در چین و رعایت موارد بهداشتی در تغذیه این ماهی هیچ اطلاعاتی در دست نیست.

***تاثیر تیلایا بر تولید ماهی بومی؛**

ارسلان قاسمی، مدیرعامل اتحادیه پرورش، تکثیر و صادرات آبزیان در رابطه با تاثیر واردات تیلایا بر تولید ماهیان داخلی اظهار کرد: تیلایا از زمان ورود به بازارهای ایران تبدیل به رقیب تولیدات داخلی شد. این ماهی آسیب جدی به تولید داخلی وارد کرد که برخلاف سیاستهای اقتصاد مقاومتی است.

وی افزود: وجه دیگری که در خصوص این نوع ماهی مطرح است بحث کیفیت این ماهی نسبت به انواع دیگر است. در دنیا به ماهی تیلایا ماهی فقرا می گویند، به این خاطر که هم تولید آن ارزان تمام می شود و هم ارزان به دست مصرف کننده می رسد. حال یکی از مشکلات کشور این است که همین ماهی ارزان قیمت توسط تجار و واردکنندگان ما ارزان خریداری می شود و با قیمت گزافی به فروش می رسد. ما به شدت با تولید و واردات این ماهی در کشور مخالف هستیم و برای آن دلایل کافی داریم.

*شیلات پشت تصمیمات فائو پنهان می شود؛

گونه تیلاپیا گونه ای است که تنها در استخر و به صورت تک جنسی قابل پرورش است و دلیل آن هم این است که این نوع ماهی به خودش هم رحم نمی کند و ممکن است گونه خود را هم منقرض کند. پرورش ماهی قالبها در کنار منابع آبی صورت می گیرد و بسیار اتفاق افتاده که حوزچه ها بر اثر ریزش دیواره تخریب شده و ماهی های پرورشی به منابع آبی راه پیدا کرده اند که در بین انواع ماهی پرورشی تیلایا هم تاکنون به آب های آزاد تر و رودخانه ها راه پیدا کرده است.

فاسمی پرورش گونه های اصیل ایرانی را ارجح تر دانسته و می گوید: از آنجایی که فائو این گونه را گونه ای سریع رشد می داند و تاکید بسیاری بر آن دارد، برخی تولیدکنندگان به سمت پرورش آن گرایش پیدا کرده اند اما نحوه توزیع آن در کشور به چه صورت خواهد بود؟ اگر قرار است این ماهی هم مانند قزل آلا و کپور ماهیان در بازار عرضه شود با وجود تولید این نوع ماهیان بومی به مقدار زیاد در کشور چه نیازی به پرورش آن داریم؟ اگر قرار است فرآوری شود چرا این هزینه را برای ماهیان بومی انجام نمی دهند؟

وی تولید ماهی خاویاری را مغفول شده می داند و در این خصوص عنوان کرد: سال گذشته چین ۱۰۰ تن خاویار پرورشی داشته اما ما یک تن داشتیم در حالی که خاستگاه خاویار ایران است. شیلاتی ها اگر خیلی

توانا هستند و قصد پرورش ماهی دارند بر روی گونه های اصیل داخلی مانند خاویار کار کنند تا بتوانیم در دنیا سر بلند کنیم. اگر می خواهید کاری انجام دهید مافیای موجود در تخم چشم زده قزل آلا را حل کنید تا تولیدکنندگان راحتتر تولید کنند. قزل آلا با اصلاح نژاد می تواند به تولید بالاتری برسد. همه جای دنیا کیفیت قزل آلا ایران را در حد عالی می دانند و این ماهی به راحتی می تواند وارد بازار کشورهای همسایه شود.

***بها نه تولید به خاطر توجیه واردات است**

مدیرعامل اتحادیه پرورش، تکثیر و صادرات آبزیان در رابطه با واردات ماهی تیلاپیا تصریح کرد: در سازمان شیلات و گمرک همه ادعا می کنند که ماهی تیلاپیا تنها ۱۶ هزار تن وارد شده است اما آمار منتشره در گمرک چین، ویتنام و امارات نشان می دهد بالای ۷۰۰ هزار تن در سال ۹۶ ماهی تیلاپیا به کشور وارد شده است. حتی اگر ۱۶ هزار تن آمار داخلی را هم بپذیریم این سوال مطرح است که آیا واقعا ۱۶ هزار تن ماهی تیلاپیا اینقدر در بازار دیده می شود و باید انقدر زیاد و به وفور در بازار وجود داشته باشد حتی بیشتر از ماهی های داخلی؟ آن هم در حالی که اعلام کرده اند ۱۶۵ هزار تن قزل آلا تولید شده اما در بازار به اندازه تیلاپیا وجود ندارد.

وی در پایان گفت: ۱۶ هزار تن فیله یعنی ۵۰ تا ۶۰ هزار تن ماهی کامل و همین امر نشان دهنده واردات ۶۰ هزار تن ماهی تیلاپیا از آسیای جنوب شرقی است. فشار برای تولید تیلاپیا در ایران تنها به خاطر توجیه واردات است. در غیر این صورت گونه های بومی ایران هم از لحاظ کیفیت و هم از لحاظ سلامت بهتر و بالاتر از این نوع ماهی است و تجربه و دانش کافی را هم برای پرورش آن در کشور داریم. ایجاد تنوع در سبد غذایی خانوار خوب است اما کیفیت این ماهی قابل مقایسه با اوزون برون، شوریده، قزل آلا، شیر ماهی و کپور نیست.

مسئولی که به دنبال واردات یا تولید ماهی تیلاپیای چینی است تنها می توان گفت از واردات این ماهی به داخل سود می برد وگرنه هیچ توجیه عقلانی دیگری برای واردات این نوع ماهی به کشور وجود ندارد. آن هم در شرایطی که کشور باید با اقتصاد مقاومتی روزگار بگذراند.